

ת"פ 52902/01/21 - מדינת ישראל ע"י נגד יהונתן לוי ע"י

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 52902-01-21 מדינת ישראל נ' לוי

בפני	כבוד השופטת הבכירה, טל אוסטפלד נאוי
המאשימה	מדינת ישראל ע"י שלוחת תביעות נתניה
נגד	
הנאשם	יהונתן לוי ע"י ב"כ עו"ד שמעון ציון

גזר דין

העובדות

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעובדות כתב אישום מתוקן, בביצוע עבירות של **תקיפה כדי לגנוב** - עבירה לפי סעיף 381(א)(3) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") והחזקת סמים **שלא לצריכה עצמית** - עבירה לפי סעיפים 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) התשל"ג - 1973.

2. על פי החלק הכללי לכתב האישום, המתלונן-אלדד בר נור, חולה בסרטן העצמות, עבר ניתוח להחלפת מפרק הירך וכתוצאה מכך התנייד עם קב. נוכח המחלה החזיק המתלונן בהיתר לשימוש בקנביס רפואי במשקל של 180 גרם נטו לכל חודש. גיא לוי הנו אחיו של הנאשם וגם לו היתר לקנביס רפואי במשקל 90 גרם נטו בכל חודש.

במועדים שאינם ידועים למאשימה, יצר המתלונן קשר עם גיא ו/או הנאשם, באמצעות יישומון הטלגרם בקבוצה "מטופלים למען מטופלים" וביקש להחליף את הסם הרפואי שברשותו בזנים אחרים של סם רפואי, וכך עשו ב-3 הזדמנויות.

על פי עובדות האישום הראשון, ביום 18.1.21 יצר המתלונן קשר עם הנאשם באמצעות היישומון וביקש להחליף את הסם שברשותו בזן של סם רפואי אחר ולאחר שסיכמו את הפרטים, מסר לו המתלונן את כתובת מגוריו. בנסיבות אלו, בשעה 19:00 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם למקום מגוריו של המתלונן יחד עם אחר שזהותו אינה ידוע למאשימה, תוך שהוא מצויד בגז פלפל. הנאשם יצר קשר עם המתלונן והודיע לו שהגיע למקום. המתלונן הגיע למקום כשברשותו קרטון ובתוכו הסם הרפואי ופגש בנאשם ובאחר.

או אז תקף הנאשם ו/או האחר את המתלונן בכך שהשפריץ לעברו גז פלפל וכתוצאה מכך מעד המתלונן והקב שלו נפל. בהמשך, ניסה המתלונן להימלט מהמקום, אך האחר חטף מידי את הקרטון ונכנס לרכב כשבידו הקרטון.

המתלונן ניסה להיכנס לרכב על מנת לקחת את הקרטון בחזרה, אך הנאשם ריסס אותו בגז פלפל, משך אותו בחוזקה תוך שהוא אוחז בצווארו, חונק אותו והפיל אותו ארצה.

בעוד המתלונן שרוע על הרצפה, בעט בו הנאשם, סטר על פניו, נכנס לרכב וברח מהמקום.

על פי עובדות האישום השני, ביום 25.1.21, בשעה 19:15, או בסמוך לכך, נערך חיפוש במחסן שבבעלות הנאשם. בנסיבות אלה, החזיק הנאשם במחסן סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 500 גרם נטו.

הסכמת הצדדים

3. במסגרת ההבנות אליהן הגיעו הצדדים, הופנה הנאשם לשירות המבחן לעריכת תסקיר בעניינו. לא גובשו הסכמות עונשיות.

רישום פלילי

4. אין לחובת הנאשם רישום פלילי קודם.

תסקירי שירות המבחן

5. בתסקיר הראשון נסקרו תולדותיו של הנאשם בהרחבה וצוין כי מדובר בבחור צעיר כבן 23, רווק, אשר השלים 12 שנות לימוד וקיבל פטור משירות צבאי על רקע מחלת אסטמה. כיום, עובד הנאשם עם אביו בעבודות שיפוצים וכשליח באופן מזדמן.

בהתייחסותו של הנאשם לשימוש בחומרים פסיכו - אקטיביים, מסר כי החל שימוש ספוראדי בעת מפגשים חברתיים בסם הקנאביס בגיל 19, ושלל תלות בסם. במהלך תהליך האבחון הופנה לשתי בדיקות שתן אשר נמצאו נקיות משרידי סמים.

באשר לאישום הראשון ציין הנאשם כי אחיו, אשר צורף קנאביס ברישיון, היה זקוק לכמות גדולה יותר מזו שאושרה לו ונהג לרכוש את הסם באמצעות האפליקציה.

אותה עת היה הנאשם בדרכו חזרה מפגישות עבודה, לביתו, ונפגש עם המתלונן כדי לרכוש עבור אחיו את הסם. לדבריו, בהגיעו למקום המפגש ועל רקע מחלוקת באשר לסכום תמורת הסם, הכה המתלונן את הנאשם עם הקב. בתגובה להתנהגותו האלימה של המתלונן, האחר (אשר נסע עם הנאשם ברכב) הכה במכת אגרוף את המתלונן וריסס אותו בגז פלפל. הנאשם מסר כי נלחץ מהסיטואציה, ניסה להתרחק ופנה לרכבו בעוד האחר דחף את המתלונן ולקח ממנו את הארגז ובו הסמים. המתלונן ניגש לדלת הרכב וניסה למשוך את הנאשם מהרכב והנאשם בתגובה, דחף את המתלונן, היכה בו, ריסס בגז הפלפל ונמלט עם רכבו מהמקום.

הנאשם הביע חרטה על מעשיו וביטא נכונות לפצות את המתלונן. הנאשם הבהיר כי מדובר במעשה חריג אשר אינו מאפיין את התנהלותו. עוד מסר כי בדיעבד הבין כי האחר נטל את הארגז מהמתלונן ללא תשלום ולכן המתלונן תקף אותו. הנאשם ציין כי לא היה מודע לכך במהלך ביצוע העבירות.

באשר לאישום השני, הסביר הנאשם כי הסמים שייכים לאחיו, שהחזיקם ללא ידיעתו במחסן אשר בבעלותו.

הנאשם הביע רצון להשתלב בהליך טיפולי מטעם שירות המבחן.

שירות המבחן התרשם כי מדובר בבחור צעיר, נעדר עבר פלילי, אשר גדל במשפחה שמהווה עבורו גורם תמיכה משמעותי והתנהל באופן יציב ומסתגל במסגרות השונות בחייו. עוד התרשם שירות המבחן מהיותו מאופיין באישיות לא בשלה ולא מגובשת, מקשייו להציב לעצמו גבול פנימי ולהיענות לגבולות חיצוניים מתוך צורך לרצות את סביבתו. שירות המבחן ציין עוד כי הנאשם התקשה ליטול אחריות מלאה על מעשיו, השליך את האחריות להסלמת האירוע על האחר, הציג עצמו באופן מיתמם, הסתיר מידע ושיתף במידע באופן מגמתי. לצד זאת, ניכר בנאשם כי הכיר בכך שפעל באופן שגוי והיה מעוניין לבחון את התנהלותו במסגרת הליך טיפולי. שירות המבחן התרשם כי הנאשם החל תהליך של התבוננות פנימית במסגרת שילובו בקבוצת עצורי הבית ולצד זאת סבר כי הוא זקוק לבחינה מעמיקה יותר ולקבלת כלים להתנהלות אדפטיבית באירועי דחק ומשבר.

עוד סבר שירות המבחן כי יש לשקול כגורמי סיכוי לשיקום את תוצאות בדיקות השתן הנקיות אשר העידו על היעדר שימוש בסמים.

שירות המבחן התרשם כי רמת הסיכון להישנות ביצוע עבירות אלימות-נמוכה ורמת המסוכנות לגבי החומרה הצפויה, גם היא נמוכה.

בסופו של יום עתר שירות המבחן לדחיית מועד הדיון כדי לבחון שילובו של הנאשם בהליך טיפולי.

במסגרת **התסקיר השני** מיום 14.6.22, התרשם שירות המבחן כי ההליך המשפטי מהווה גורם הרתעה ממשי עבור הנאשם וכי הוא מכיר בבחירותיו ובהחלטותיו השגויות. כמו כן, התרשם כי הנאשם בעל יכולת להפיק לקחים ולבחון את התנהלותו. שירות המבחן לא התרשם כי הנאשם בעל דפוסי חשיבה והתנהלות אלימים ולכן לא נמצא מתאים לשילוב בקבוצה לשליטה בכעסים, אך התאים לקבוצה ייעודית לצעירים, בה טרם שולב, בשל רשימת המתנה.

ב**תסקיר השלישי** מיום 18.9.22 צוין כי הנאשם שולב בקבוצה ייעודית לצעירים לאחרונה, הוא מבטא מוטיבציה להמשיך בטיפול ולרכוש כלים שיסייעו לו. לצד זאת, ביטא הנאשם תחושה של חוסר ודאות וחוסר אונים מהמשכונות ההליך המשפטי.

שירות המבחן התרשם משינוי שחל בעמדת הנאשם ביחס למעורבותו בעבירות ולאור המוטיבציה ושיתוף הפעולה, המליץ להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה לצד צו של"צ בהיקף נרחב באופן שישקף את חומרת העבירות ויהווה עבורו עונש חינוכי מוחשי ומרתיע, צופה פני עתיד.

במסגרת **התסקיר הרביעי** מיום 1.1.23, צוין כי בתקופת הדחייה עמד שירות המבחן עם גורמי הטיפול בקבוצת הצעירים אשר דיווחו כי הנאשם ממשיך בטיפול, מגלה מסירות ומוטיבציה לתהליך אך הוא נוטה להיגרר אחר דעות של אחרים.

שירות המבחן חזר וציין כי הנאשם אינו בעל דפוסי התנהגות אלימים, אך התמקד בעוול שנגרם למשפחתו.

שירות המבחן ציין קיים חוסר בהירות באשר לשימוש שעושה הנאשם בסמים לאחר שלא התייצב לשתי בדיקות שתן אליהן הוזמן, בבדיקה אחת נמצאו שיריד סם, תוצאות בדיקה נוספת אינן חד משמעיות ורק בדיקה שלישית נמצאה נקיה מסמים.

שירות המבחן התרשם מהשינוי שחל בעמדתו ביחס למעורבותו בעבירות ומשיתוף הפעולה, וחזר על המלצתו להעמיד את הנאשם בצווי מבחן ושל"צ.

ראיות לעונש

6. המאשימה הגישה לעיון בית המשפט את תצהיר נפגע העבירה - ת/1.

מהתצהיר עלה כי למתלונן נגרם נזק נפשי של חרדה ופחד ללכת לבדו ברחובות חשוכים והוא נמנע מלצאת את ביתו וממפגשים עם אחרים. המתלונן פרט את מצבו הבריאותי והנפשי וציין כי נגרם לו נזק פיזי עד כי נזקק לכיסא גלגלים, בעוד שבעבר הצליח ללכת למרחקים קצרים עם קביים. המתלונן המשיך וציין כי בשל התקיפה הוא נפל ונפגע ברכו והליך שיקומו, נפגע. עוד ציין כי בשל גז הפלפל בו רוסס התקשה בראייה ונגרם לו יובש בעיניים מספר ימים לאחר מכן. עוד הוסיף את הנזק הכלכלי שנגרם לו לאחר שנלקחה ממנו התרופה בשווי 6,000 ₪.

המאשימה הגישה אף את סרטון מצלמות האבטחה. המתעד את העבירה. עינתי בקובץ מספר M_06_10 012021184537. בדקה 18:47:56 המתאר את המתואר במסגרת עובדות כתב האישום.

טיעוני הצדדים

טיעוני המאשימה

7. בטיעוניה עמדה המאשימה על חומרת הפגיעה בערכים המוגנים והדגישה כי מדובר ב"עבירת אחות" לעבירת השוד. עוד הדגישה המאשימה את נסיבות ביצוע העבירה שבוצעה במרחב הציבורי וציינה כי המתלונן חולה סרטן, מתקשה בעמידה והתרופה ניטלה ממנו. כאשר ביקש המתלונן להחזיר לידיו את התרופה, הותקף באופן קשה, רוסס בגז פלפל והופל אל הקרקע. אף לאחר שהיה מוטל על הקרקע, בעט בו הנאשם וסטר על פניו.

המאשימה ציינה כי בגין מעשים אלה נגרמו למתלונן נזקים פיזיים ונפשיים.

המאשימה הפנתה לפסיקה ועתרה להעמיד את מתחם הענישה ההולם, בגין אישום זה, בין 18 ל-36 חודשי מאסר.

באשר לאישום השני, במסגרתו הורשע הנאשם בהחזקת סם מסוכן מסוג קנביס במשקל 500 גרם נטו עתרה המאשימה למתחם בין 6 חודשי מאסר ל-18 חודשים.

באשר לנסיבות הנאשם ציינה המאשימה כי מדובר בחור צעיר נעדר עבר פלילי. לצד זאת ציינה כי הנאשם משתמש בסמים ואין בטיפול בו שולב כדי להצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם, נוכח חומרת העבירה. בנסיבות אלה עתרה המאשימה להעדיף את האינטרס הציבורי מול גמול והרתעה, ובשים לב להודאת הנאשם, לגזור על הנאשם עונש כולל של 24 חודשי מאסר לצד מאסר מותנה מרתיע, קנס, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

טיעוני ההגנה

8. ההגנה הזכירה את גילו הצעיר של הנאשם, העובדה שהיה עצור למעלה מחודש, ולאחר מכן היה נתון בתנאים מגבילים לתקופה ממושכת מבלי שהפר איזה מהתנאים המגבילים. הנאשם לא היה מעורב בפלילים, העבירה בוצעה ללא תכנון מוקדם וללא תחכום, הוא הודה בהזדמנות הראשונה במיוחס לו וחסך זמן שיפוטי ואת זמנו של המתלונן. לשיטת ההגנה, הודאת הנאשם מגלמת את נטילת האחריות והבעת חרטה עמוקה, כמו גם את ההפנמה בפסול שבמעשיו.

ההגנה הפנתה לתסקירי שירות המבחן, לשיתוף הפעולה לתחשוקות התסכול והבושה שגילה הנאשם כלפי משפחתו ולאמפטיה שהביע כלפי המתלונן.

הסנגור הוסיף כי הנאשם אינו עושה שימוש בסמים והסביר את תוצאות בדיקות השתן החיוביות בכך ששהה לצד משתמשים אחרים בסמים. הסנגור הצביע על בדיקת השתן האחרונה שנמצאה נקיה מסמים.

ההגנה הפנתה לפסיקה ועתרה לאמץ את המלצות שירות המבחן מבלי לגדוע את ההליך השיקומי באיבו. ההגנה ציינה כי ענישה בדרך של עבודות שירות תעצור את ההתקדמות האדירה שעשה הנאשם ותפגע בשיקומו.

לבסוף שמעתי את הנאשם עצמו אשר הביע חרטה וביקש לפצות את המתלונן.

דין והכרעה

9. המדובר בעבירות אלימות ורכוש אשר פגעו בזכותו של האזרח לקניינו ובשלמות הגוף, הנפש ובטחונו של האזרח.

באשר לעבירת החזקת הסמים אציין, את חומרת המעשים שביצע הנאשם הפוגעים בבריאות הציבור, בסדר הציבורי וביכולת הסדרת השימוש בקנבוס רפואי ברישיון. החזקת הסמים ובפרט כאשר מתלווה להם החזקת סמים בכמות גדולה, עשויה להוות פתח ליצירת סביבה עבריינית וליצירת מגוון בעיות חברתיות קשות כגון

התמכרות וירידה בתפקודה הפיזי והמנטלי של החברה. יפים לעניין זה דברי כב' השופט הנדל בע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' יניב יונה:

"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה. יתכן ועבירות הסמים הקשים הן כה נפוצות עד שהתרגלנו אליהן, ואולי אף אבדה לנו הרגישות למחיר שלא רק החברה משלמת אלא גם המשתמש עצמו."

10. מידת הפגיעה בערכים המוגנים שבבסיס העבירות, גבוהה. המדובר בהחזקת סם מסוג קנאביס במשקל של 500 גרם, כמות החורגת פי 33 מהכמות המוחזקת בפקודת הסמים המסוכנים ככמות לשימוש עצמי-15 גרם, ומאפיינת כמות לשימוש מסחרי רחב היקף. עוד, אין להתעלם מכך שבמסגרת האישום הראשון הורשע הנאשם בגניבת סם מסוכן מהמתלון, אשר קיבל את הסם בהיותו חולה סרטן.

11. בענייננו, בחינת ביצוע העבירה מעלה כי הנאשם יחד עם אחר, בהיעדר תחכום ותכנון, תקף את המתלון באמצעות ריסוס בגז פלפל, משך אותו בחוזקה תוך שהוא אוחז בצווארו, חנק אותו והפיל אותו ארצה. הנאשם לא הסתפק בכך ובעוד המתלון נותר שרוע על הרצפה, בעט בו, סטר על פניו, נכנס לרכב וברח מהמקום.

אין ספק כי המתלון עבר אירוע מטלטל ומפחיד עד מאוד, הנזק שהיה צפוי להיגרם כתוצאה מביצוע העבירה הוא נזק גוף חמור, בעיקר מקום בו המתלון חולה במחלת סרטן העצמות, נסיבה אליה היה מודע הנאשם. העבדה כי הנאשם הצטייד בגז פלפל מעצים את פוטנציאל הנזק הצפוי. בפועל לא הוצגו ראיות בעניין נזק גוף שנגרם למתלון והמצריך שיקום ממושך כדבריו, אך אין לזלזל בחבלה ובכאבים שנגרמו לו בעקבות התקיפה. לצד זאת אציין כי על אף שלא הוצגו ראיות לקיומו של נזק נפשי, הרי שכזה טבוע בעבירות שבוצעו מעצם טיבן וטבען, ולא ניתן להקל ראש בפחד והאימה שהיו מנת חלקו של המתלון לנוכח התקיפה האלימה על ידי הנאשם.

12. בחינת נסיבות ביצוע העבירה במקרה דנן מצביעה על פגיעה ברף בינוני בערכים המוגנים.

13. אזכיר כי **"קביעת מתחם העונש ההולם איננה עניין אריתמטי וכי לבית המשפט נתון בהקשר זה מרחב מסוים של גמישות"** (ר' את ע"פ 3877/16 פאדי ג'באלי נ' מ"י (17.11.16)) בהיותהמתחם מגלם שיקולים נוספים-מדיניות ערכית ונסיבות המקרה המסוים ובכלל זה, זהות המתלון, גובה הנזק בפועל, הנזק שצפוי היה להיגרם, אשר מדיניות הענישה היא רק אחד מהם.

14. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירת התקיפה כדי לגנוב, רבה ומגוונת. ראו למשל:
א. רע"פ 2797/09 גולן נ' מ"י (2.4.09) המבקש הורשע בביצוע עבירה של תקיפה כדי לגנוב ובעבירת גניבה, בכך שעקב אחר המתלוננת והבחין כי היא מחזיקה בתיקה 10,000 דולר. המבקש יחד עם אחר, תקף את המתלוננת בכוונה לגנוב את כספה בכך שהחל למשוך יחד עם האחר, את התיק מכתפה.

המתלוננת ניסתה להתנגד לגניבה ובתגובה לכך דחפו אותה, הפילו אותה לקרקע, גרמו לה שריטות ושפשופים, נטלו את התיק ונמלטו מהמקום. בית משפט השלום גזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל וכן הפעיל עונש מאסר מותנה, כך שסה"כ נגזר דינו ל-22 חודשי מאסר, תוך שבית המשפט ציין כי על אף הנסיבות המקלות והתסקירים החיוביים, לא ניתן להתעלם מחומרת המעשים. בית המשפט המחוזי הקל בעונש וחפף את תקופת המאסר המותנית בחלקה כך שהעמיד את תקופת המאסר על 15 חודשים. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון, נדחתה.

ב. ת"פ 44790-02-15 מ"י נ' **אזולאי** (20.3.16) הורשע הנאשם בביצוע שתי עבירות שוד בנסיבות מחמירות ובביצוע שתי עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, בכך ששדד יחד עם אחרים שליח דומינוס פיצה, ובהזדמנות אחרת, שדד יחד עם אחרים שליח של סניף מסעדת "זסטי". תסקיר שירות המבחן שהתקבל בעניינו בא בהמלצה שיקומית לצד צו מבחן.

בית המשפט קבע מתחם עונש יחיד לשני האישומים ובשים לב לגילו הצעיר של הנאשם כבן 18 שנים וחודש, ובהיותו בגיר צעיר, העמיד את מתחם העונש הולם בין 18 חודשי מאסר ל-48 חודשים. בסופו של יום גזר בית המשפט על הנאשם 6 חודשי עבודות שירות תוך סטייה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, ובשים לב לכך שהנאשם לא הפעיל כל אלימות פיזית כלפי המתלוננים.

ג. ת"פ (שלום ראש"צ) 4697-03-22 מ"י נ' **ימורן** (7.9.22) הורשע הנאשם בביצוע עבירות של תקיפה כדי לגנוב, גניבה ואיומים, בכך שכאשר הגיע לבית עסק, ביקש מהמתלונן מוצרים וכאשר התבקש לשלם עבורם, נטל את המוצרים ויצא מהמקום. כאשר המתלונן יצא אחריו, איים עליו הנאשם. בית המשפט קבע את מתחם הענישה ההולם בין מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לבין 16 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, בשים לב לעברו הפלילי והיעדר המלצה הטיפולית של שירות המבחן.

ד. ת"פ (שלום רחובות) 5890-02-14 מ"י נ' **משטקוב** (12.11.14) הורשע הנאשם בביצוע עבירות של תקיפה כדי לגנוב ואיומים, בכך שניגש למתלוננת שהמתינה בתחנת האוטובוס, היכה אותה באמצעות אגרופיו בגבה, תוך שגידף אותה, אחז בתיק שהחזיקה בידה וניסה למשוך אותו ממנה. אזרח הגיע למקום לסייע למתלוננת והנאשם איים עליו. בית המשפט קבע את מתחם העונש ההולם בין 12 חודשי מאסר ל-24 חודשים, ובשים לב לעברו הפלילי של הנאשם גזר 16 חודשי מאסר בפועל בגין הרשעתו והפעיל מאסר מותנה, כך שסה"כ נגזרו על הנאשם 20 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

15. אשר **למדיניות הענישה הנוהגת בעבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית**, סקירת הפסיקה מלמדת כי קיים מנעד רחב של עונשים, הכול בהתאם לכמות הסם ונסיבות החזקתו. ואולם, בדרך כלל, העונש נע בין מספר חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות ועד למאסר בפועל של ממש, הגם שניתן למצוא, במקרים החריגים, עונשים החורגים לקולה או לחומרה. למשל:

רע"פ 8759/21 **קסלר נ' מ"י** (23.12.21) הורשע הנאשם בשני כתבי אישום המייחסים לו החזקת סם שלא

לצריכה עצמית-בכמות של 229.35 גרם ובהחזקת אגרוף מחוץ לחצרים. מתסקיר שירות המבחן עולה תמונה לא עקבית והודגש כי "המבקש לא הגיע לביצוע חלק מבדיקות השתן ללא הודעה מוקדמת, וכי בחלק מן הבדיקות שמסר נמצאו שרידי סמים מסוג קוקאין וקנבוס". בית משפט השלום גזר על הנאשם 30 ימי מאסר שירוצו בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור וציין כי **"הפקודה מגדירה את צמח הקנבוס כסם מסוכן, אשר צריכתו מהווה עבירה. כפי שנקבע שם, אדם המחזיק מעל ל-15 גרם קנבוס, חזקה כי הוא מחזיק כמות זו שלא לצריכתו העצמית .. בענייננו, המבקש החזיק כמות העולה פי כמה וכמה מהכמות המתוארת, ולא עלה בידו לסתור חזקה זו... המבקש החזיק בביתו מעל ל-200 גרם סם המוגדר כסם מסוכן - כמות המספיקה למנות רבות. אין כל הצדקה בדין להוסיף ולהקל עם המבקש"**.

16. משלא מצאתי כי מתקיים "קשר הדוק" בין האישומים בהתאם למבחן שגובש בפסיקה בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מ"י (29.10.14), הרי שיש לקבוע שני מתחמים נפרדים לכל אחד מהאישומים.

17. **מכל המפורט, תוך שקילת הפסיקה הנהוגה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בגין האישום הראשון (תקיפה כדי לגנוב) נע בין 12 חודשי מאסר ל-24 חודשים, לצד ענישה נלווית, ובגין האישום השני (החזקת סמים שלא לצריכה עצמית), מתחם העונש ההולם נע בין חודשי מאסר ספורים שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות לבין 9 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.**

18. על אף קביעת שני תחמי ענישה נפרדים, אני סבורה כי במקרה זה, יש מקום לעשות שימוש בסמכות המוקנית בסעיף 40ג' לחוק העונשין לקביעת עונש כולל תוך התחשבות במספר העבירות, בתדירותן ובזיקה ביניהן, תוך שמירה על יחס הולם בין חומרת המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין היקף עונש המאסר שיוטל עליו. במסגרת איזון כולל זה ועל מנת לאתר את העונש הראוי לנאשם בגדר המתחמים שנקבעו, אתייחס למכלול נסיבותיו של הנאשם עצמו ובכלל זה גם לעולה מתסקירי שירות המבחן.

19. ראשית אזקוף לזכות הנאשם את הודאתו בביצוע העבירות, ללא צורך בחקירתם של העדים ותוך חיסכון בזמנם. עוד אציין לקולה כי במשך הזמן שחלף, לא נפתחו תיקים חדשים כנגד הנאשם.

עוד ראוי להזכיר כי מדובר בבחור צעיר, נעדר עבר פלילי אשר מעולם לא ריצה עונש מאסר. הנאשם היה נתון במעצר של ממש מזה כחודש והיה נתון בתנאים מגבילים תקופה לא מבוטלת, מבלי שהפר תנאים אלה.

20. לא זו אף זו, למכלול נסיבותיו האישיות של הנאשם מצטרף שיקול נוסף - השיקום שעבר. זאת כאשר לטענת ההגנה יש לסטות ממתחם העונש ההולם, משיקול זה.

בע"פ 6637/17 אליזבת קרנדל נ' מ"י (18.04.2018) נקבע כי **"את סעיף 40ד(א) לחוק העונשין יש ליישם בזהירות. עם זאת, יש לתת לו משמעות מעשית. חשוב לשים לב כי המחוקק הקנה שיקול דעת רחב לבית המשפט ביישומו של הסעיף וכי נקודת המוצא בהפעלתו היא העדפתם של שיקולי שיקום ...**

אכן, לא מתפוגגים מאליהם שיקולי ההלימה גם כאשר חלים שיקולי השיקום. אולם, יש להקפיד על כך שהבחירה בעונש לא תפגע באופן ממשי בסיכויי השיקום".

באשר לסעיף 40ד(א) לחוק העונשין, סבור בית המשפט העליון כי שיקולי ההלימה אינם פורחים לאוויר כל אימת שמתקיים שיקום. ויש לבחון את סיכויי השיקום ולגזור עונש אשר לא יפגע בסיכויים אלה באופן ממשי. בהמשך, סקר בית המשפט העליון את השיקולים שיובאו בחשבון בבחינת סיכויי השיקום ביניהם ניתן למנות את **"המוטיבציה שהפגין האדם שהורשע להשתקם; הליך של גמילה מהתמכרות שהוא עובר; השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים שונים; אינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה; הבעת חרטה כנה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה".**

בהמשך, **בעניין קרנדל**, הבהיר בית המשפט העליון כי לא כל הליך שיקום מצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם, מידת המשקל שתינתן להליכי השיקום צריכה להיבחן אל מול יתר שיקולי הענישה, ובראשם שיקול ההלימה, כמו גם נתוני האישיים של הנאשם, עוצמתו של הליך השיקום, העבר הפלילי ומרכיבי הענישה הנוספים.

אציין כי אומנם הנאשם שלפני מגלה מסוגלות ורצון לערוך שינוי באורחות חייו. שירות המבחן ציין בתסקיריו כי גורמי הטיפול בקבוצת הצעירים דיווחו על שיתוף הפעולה של הנאשם בקבוצה, המסירות והמוטיבציה לתהליך. שירות המבחן עצמו התרשם מהשינוי שחל בעמדתו של הנאשם ביחס למעורבותו בעבירות ומשיתוף הפעולה גם עם שירות המבחן וחזר והמליץ להעמיד את הנאשם בצו מבחן לצד צו של"צ.

שירות המבחן התרשם כי רמת הסיכון להישנות ביצוע עבירות אלימות היא נמוכה ורמת המסוכנות לגבי החומרה הצפויה, אף היא נמוכה. עוד צוין כי ההליך המשפטי מהווה גורם הרתעה ממשי עבור הנאשם שהכיר בבחירות ובהחלטות השגויות שעשה. כמו כן, התרשם שירות המבחן כי הנאשם בעל יכולת להפיק לקחים ולבחון את התנהלותו. כמו כן, לא נמצא כי בעל דפוסי חשיבה והתנהלות אלימים.

21. לצד זאת ציין שירות המבחן כי עולה חוסר בהירות בנוגע לשימוש שעושה הנאשם בסמים: משבדיקה אחת נמצאה חיובית לשימוש בסם; תוצאות בדיקה לא היו חד משמעיות; ובדיקה שלישית נמצאה נקיה מסמים.

22. נוכח אלה, לא ניתן לומר בעת הזו, כי ההליך הטיפולי בו שולב הנאשם מצביע על הצלחה בעוצמה כזו המצדיקה הימנעות ממאסר לחלוטין או מצדיק סטייה משמעותית וניכרת ממתחם הענישה. המדובר במי שאמנם החל לקחת חלק בטיפול במסגרת קבוצה יעודית לצעירים ואולם, שולב במפגשים הקבוצתיים רק ביום 19.8.22. על כן, לא ניתן לומר כעת מהי מידת השיקום והאם קיים אותו סיכוי לשיקום, זאת נוכח חומרת העבירות בהן הורשע וכאשר קיים חוסר בהירות ביחס לשימוש בסמים. הנאשם לא התייצב לשתי בדיקות שתן לאיתור סמים, בבדיקה אחת נמצאו שרידי סמים, תוצאות בדיקה נוספת אינה חד משמעיות ורק בדיקה שלישית יצאה ללא ממצאי שרידי סם. וראו:

"יש לחזור ולהבהיר, כי הגם שישנה חשיבות לשיקולי השיקום, הם אינם חזות הכול, ובצדם ניצבים שיקולי הגמול וההרתעה" (ר' לענין זה את ע"פ 6720/16 מ"י נ' פלוני (7.3.17)).

23. על כן, ועל אף קיומו של הליך שיקומי, קשה להלום סטייה ניכרת ממתחם הענישה ההולם עד כדי הימנעות מהשתתפות עונש מאסר בפועל נוכח חומרת העבירה. כבר נפסק כי "מבלי להפחית בחשיבותו של הליך השיקום והגמילה אשר עובר המבקש, אין בו בהליך זה כדי לאיין את חומרתן הרבה של העבירות בהן הורשע. עבירות התקיפה לשם גניבה ובמיוחד כאשר עבירות אלה מופנות כלפי החלש ותוך שימוש באלימות, הן חמורות ביותר ויש בהן משום תופעה שיש לעקרה משורש" (ר' את רע"פ 2797/09 גולן נ' מ"י (2.4.09). ר' גם את רע"פ 8095/17 סטרוסטה נ' מ"י (26.10.17) שם למרות קיומו של הליך שיקומי, בית המשפט העליון שקל את חומרת העבירה, קבע כי אין הצדקה לסטייה משמעותית ממתחם הענישה ואף החמיר בעונשו של הנאשם).

24. סופו של דבר, יש לתת משקל בגזירת הדין להליך השיקומי ויש בעצם קיומו כדי להקל בעונשו של הנאשם ולהצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם. אך אין בהליך זה כדי להצדיק, כאמור לעיל, הימנעות לחלוטין ממאסר בפועל.

סוף דבר

25. לאור האמור לעיל הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 11 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו כרישומי שב"ס.
- ב. מאסר על תנאי למשך 5 חודשים והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים.
- ג. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות.
- ד. קנס בסך 2,500 ₪. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1.4.23 ובכל 1 לחודש שלאחריו. ככל שתשלום אחד מן התשלומים לא יפרע במועדו, יעמוד כל הקנס לפירעון מיד.

הנאשם מתבקש לגשת למזכירות בית המשפט לברר דרכי התשלום.

ה. פוסלת הנאשם מקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה למשך 3 חודשים.

הנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט עד ליום 1.5.23.

מובהר לנאשם כי היה ולא יפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט, יחשב כפסול אך הפסילה תמנה מיום ההפקדה בלבד.

ו. פוסלת הנאשם מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה למשך 3 חודשים על תנאי למשך שנתיים מהיום, והתנאי הוא שלא יעבור עבירה על פקודת הסמים או נהיגה בזמן פסילה.

צו להשמדת הסמים והמוצגים.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ו אדר תשפ"ג, 19 מרץ 2023, בנוכחות הנאשם וב"כ הצדדים.